

om, og som jeg ønsker at indføre i dette Lovforslag, ville komme til at lide i meget lang Tid under de uheldige Forhold, som de nu leve under, medens man nu er i Stand til at forbedre Forholdet og skaffe dem den Frihed, de saa stærkt ønske. Jeg skal saaledes bemærke, at under Behandlingen af det oprindelige Forslag have samtlige Fagforeninger i Kjøbenhavn haft Spørgsmaalet under udførlig Drøftelse, og de have alle enstemmig sluttet sig til Tanken i det oprindelige Lovforslag og have ønsket den Lov gennemført, som de socialdemokratiske Repræsentanter i det andet Ting fra først af foresloge.

Styr: Da det ikke er længere siden end 1ste April i Fjor, at vi behandlede dette Lovforslag, og jeg den Gang havde Lejlighed til at udtale mig udførlig om Sagen, haaber jeg i Dag at kunne fatte mig i Kort, da jeg ikke finder Anledning til at gentage, hvad jeg den Gang sagde. Jeg skal kun ganste kort minde om, at jeg den Gang udtalte, at jeg ikke var en Tilhænger af den Betragtning af Søndagen, som jeg tillod mig at betegne som den engleste, og at jeg ikke vilde kunde være med til at arbejde paa Genemførelsen af en saa streng Søndagslovgivning som den, der f. Eks. hersker i England. Jeg mener, at det, som er det eneste, der fra Kirkens Side maa kræves af en Helligdagslov er, at Lovgivningen indeholder Forbud imod, hvad der forstyrrer den offentlige Gudstjeneste i Folketirken og de andre kirkelige Samfund, og at Lovgivningen sikrer alle dem, der ønske at tage Del i Gudstjenesten, som ønske at bruge Søndagen til det, som den kristelig set er indstiftet til, paa rette Maade, ikke skulle forhindres i at kunne det. I øvrigt kan Kirken paa ingen Maade have nogen Interesse af at gribe ind i den personlige Frihed, men jeg mener, at det fra Kirkens Side er blevet et berettiget Krav, at naar man vil give Love om Folketirkens Helligdage, maa der paa disse ikke findes andet, end hvad Folketirken fra sit Standpunkt maa anse for rigtigt og ønskeligt at forlange. Derfor mente jeg ogsaa allerede ved Behandlingen af Lovforslaget, forrige Gang det var her oppe, at en saadan Bestemmelse som den om Frihed paa Grundlovsdagen og Valgdagene ikke kunde komme ind under Lovforslaget, der i sin Titel kun fremtraadte som Forslag til Lov om Folketirkens Helligdage. Naar jeg den Gang udtalte, at jeg for mit Vedkommende ikke havde noget imod, ja endog kunde ønske, at der gaves Frihed paa saadanne Dage, saa vil det ogsaa erindres, at jeg udtrykkelig

krævede, at der saa maatte ske en Forandring i Titlen, og naar jeg den Gang mente at kunne nøjes dermed, saa var det, fordi vi fik Lovforslaget op den aller sidste Dag, Rigsdagen var samlet, og fordi jeg mente, at dette Lovforslag var af den Bestaaffenhed, at det var ønskeligt at faa det fremmet. Det forekom mig derfor, at jeg af Hensyn til Sagen kunde finde mig i det, som efter min Formening formelt var mindre ønskeligt, at denne Slags Bestemmelser bleve satte ind paa en Lov om Helligdagen, og at der kun blev tilføjet i Titlen et m. m. Men naar nu Lovforslaget er kommet i saa god Tid, at der er fuldstændig rigelig Tid til at forhandle det, saa synes jeg, det var det rigtigste at stille Spørgsmaalet rent og klart og ikke optage andet paa det, der skal være Lov om Folketirkens Helligdage, end hvad der hører hjemme deri. Vil man saa have en Lov om andre Ting, saa maa man forelægge et selvstændigt Forslag derom og behandle det. Jeg er derfor den højtærede Justitsminister taknemmelig, fordi han paa det forelagte Lovforslag ikke har optaget noget af alt dette. Saaledes som Forslaget foreligger fra den højtærede Justitsministers Haand, vilde jeg kunne stemme for det. Der er kun et enkelt lille Punkt, jeg vilde ønske kunde blive draget frem, en enkelt Klasse af Arbejdere, enkelt Samfundsklasse, hvis Interesser jeg mener, det kunde være ønskeligt ogsaa her at tage Hensyn til, det er ikke nogen meget talrig Samfundsklasse, det er Barbererne. Jeg har faaet at vide, at de ere meget bundne, og at de meget vanskelig kunne faa fri om Søndagen, og fremdeles har jeg faaet at vide, at der ikke er nogen Udsigt til, at der kan opnaas indbyrdes Overenskomst imellem dem, medens derimod, hvis der kom en Lovbestemmelse, som sikrede dem, at de om Søndagen ikke maatte arbejde længere end f. Eks. til Kl. 12, saa vilde det blive hjulst med Glæde. Det er imidlertid en ren Bagatel, som det, naar der kunde blive Enighed derom, nok kunde blive muligt at sætte ind i Loven paa en eller anden Maade uden Udvalgsnedsettelse.

Det er kun en af de Udtalelser, vi i Dag have hørt, som jeg finder Anledning til at dvæle ved. Det var det, som den ærede sidste Taler ytrede angaaende den Bevægelse, der for Tiden er oppe mellem Søfolk. Naar han gjorde gældende, at disse ikke kunde komme til Møde om Aftenen, men kun om Søndagen, saa kan jeg ikke nægte, at det forbausede mig i meget høj Grad. Nu har jeg i 22 à 23 Aar haft ikke saa lidt med Søfolk at gøre i min Egenstaf som